

"Пад мен настанена е двойка отлична:
сыругът е глух.
Когато сыругата плахо зашепне
на своя сыруг -
отсреща тополата в ужас потрепне.

И ето, закатли в добавък отдясно
безсънен съсед,
отляво съседка пак почнала бясно
борба с дървеници безчет..."

Разговорите ни и на "Овче поле" 66, както и у дома, и по градините, и в бозаджииниците, се въртяха все около живота на хумористичните списания и нашето участие в тях. Макар да бушувахе война, възрастта ни сякаш я отстранявахе от живота ни като фактор. Вярно е, че заедно с всички граждани в тила, и ние търпяхме несгоди; вярно е и нещо повече: още в "Родна лира", през 1915 г., Ведбал и другите млади писахме патриотични и други неща във връзка с войната, и все пак, все пак тя оставаше за нас област, в която не бяхме призовани активно. Това беше възрастта на ученичеството, на родителската опека, на неотговорността, и - главно, мисля, на подслоняването под широките поли на музата. Тя, поезията, литературата, за нас беше нещо по-важно, по-вездешно, по-вечно /и както си е/ от тази временна война. На творчеството посвещавахме разговорите си от начало до край. Всеки от нас беше чел по нещо и друго, и разменяхме разсъждения, като най-много се спирахме на Гогол, на Чехов, на Марк-Твен, Джером К. Джером, Аркадий Аверченко, Осип Димов, Теффи... Бали бяха... наши колеги-хумористи? Ревнувахме това име и се гордеехме с него. Дори гледахме с известно пренебрежение на сериозната литература и особено на лириката. Ведбал започваше да се бори с нашето сектантство: нд

- Гогол е всеобемащ писател. У него има и хумор, и трагика. Няма защо човек непременно да бъде българановец и барабанист... Гогол, Чехов си служат и с хумор, без да ги смята никой за писатели-хумористи.

- Но Аркадий Аверченко, например,...

- Е, да, но ако ще бъде човек само хуморист, да бъде поне колкото него. Неговият "Страданията на човек" е работа, под която би се под писал всеки писател. А не да си останеш газетарски хуморист, който пише злободневки и еднодневки. И работи изобщо без художествена стойност. О, да даде господ ~~шестдесет~~ години, ще можем да направим